

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

காலாகாலமாக சிங்கள மக்களை எதிரியாக காட்டிய புலித்தேசிய அரசியல், சூனந்த தசேப் பிரிய போன்றவர்களின் நிலைப்பாடுகள் மலம் தகர்ந்து போகின்றது. தமிழ் சிங்கள மக்களின் பொது எதிரி இந்த அரசுதான் என்பதையும், சூனந்த தசேப் பிரிய உரமைகத்துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஒரு சிங்கள ஊடகவியலாளராகவும், புத்திஜீவியாகவும் நின்று இதனைக் கற்றுவுது, எமது அரசியல் கடமையை மலேம்தளெவபுடத்துகின்றது. மக்களின் எதிரிக் கு எதிராக, அனைவரும் ஒன்றிணைவதன் அவசியத்தை இந்த உரமை தளெவபுடத்துவதுடன், அதை செய்யுமாறு உங்களை அழைக்கின்றது.

- ரவி - புகலிட சிந்தனை மயம் சார்பாக

ஐந்தாம் பருவம் கல்வித் திட்டம் 2009-2010

வணக்கம்! ஆய்பவன்! அஸ்லாம் அலகைக் கும்!

நான் சூனந்த தசேப் பிரிய. ஏற்கனவே என்னை அறிமுகப்படுத்தியதுபோல நான் மனித உரிமைகள் அமைப்புகளில் செயற்பட்டு வந்திருக்கிறேன். கடந்த காலத்திலே ஒரு ஊடகவியலாளனாக விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தோடு பல கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறேன்; என்னுடைய கட்டுரைகள் சிங்களத்தில் ராவய என அழைக்கப்படும் மாற்றுப் பத்திரிகையில் வளெவந்திருக்கிறது. இதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள் குளோபல் தமிழ் நியஸ் இணையத்தளத்திலும் உதயன், தினக்குரல் பத்திரிகையிலும் வளெவந்திருக்கிறது. உண்மையில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய போக்கையும் அவர்களிடையே நடவடிக்கைகளையும் விமர்சித்ததின் காரணமாக நான் அரசால் அச்சுறுத்தப்பட்ட ஒரு நபரானேன். என்னால் தன்னிலையிலும் தடொடர்ந்தும் வாழமுடியாத ஒரு சமீப நிலையில் 2009 ஜனவரி நான் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து ஜரோப்பிய நாட்டில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். 1991ம் ஆண்டின் பின் பின் நான் மனித உரிமை ஆர்வலராகவும் ஜனநாயக விரும்பியாகவும் அதே நேரத்தில் ஒரு ஊடகவியலாளராகவும் செயற்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு அரசியல் செயற்பாட்டாளராக நான் 1991ம் ஆண்டின் பின் செயற்படவில்லை என்பதை நான் உங்களிடம் குறிப்பிட வணேண்டும்.

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

இலங்கை இனப் பிரச்சனையின் உள்ளக, வளியக காரணிகளும் தமிழ் மக்களின் எதிர்காலமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் உரையாற்ற பணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த தலைப்பின் கீழ் நாங்கள் உரையாற்றுவதாக இருந்தால் ஒரு தனி மனிதனால் இந்த விடயத்தின் சகல அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி உரையாற்ற முடியாது. இதன் ஒரு கட்டவலையால் தான் செய்யமுடியும். ஆனால் இங்கு என்னிடம் இந்தப் பணி தரப்பட்டது. குறிப்பாக இலங்கையினுடைய எதிர்காலம் பற்றியும் இனமுரண்பாடு பற்றியும் உரையாற்றுவதாக இருந்தால் அது ஒரு பரந்து விரிந்த பிரச்சினையாக அமையும். அதுமட்டுமல்ல இலங்கையின் எதிர்காலம் இந்தப் பிரச்சினையில் தான் தங்கியிருக்கிறது என்பதையும் கருவியாக வேண்டும். நான் இந்த சபையிலே ஆற்றப்போகிற உரையில் நான் குறிப்பிடுகின்ற விடயங்கள் கலந்துரையாடலுக்கும் குறிப்பாக விவாதத்துக்கும் உரியவை. நான் கருவியாகக் கருத்துக்கள் இறுதிமுடிவானவை என ஒருபோதும் கருதமாட்டேன். எனவே நாம் எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து எதிர்கால இலங்கையை ஒரு சமாதானமான நாடாகவும், ஒரு ஜனநாயக நாடாகவும் எவ்வாறு மாற்ற முடியும் என்பதைப் பற்றி கலந்தாலோசிப்பதற்கு என்னுடைய கருத்துக்கள் உதவியாக இருக்கும் என நான் நின்கைக்கின்றேன். இங்கு மிகவும் முக்கியமான குறிப்புகளை மாதிரி உங்கள் முன் வகைக்கிறேன்.

போர் இலங்கையில் முடிவாக்கு வந்திருக்கின்றது. உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும் விடயத்தைப் புலிகள் இராணுவ ரீதியாக அடக்கி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது. இப்படியான ஒரு சமூகநிலையில் நாம் இலங்கையினுடைய பிரச்சினைகளையும் இலங்கையினுடைய எதிர்காலத்தையும் நாம் நோக்குகின்றபோது தமிழ் ததேசியம் மிகவும் பலவீனமடைந்த ஒரு நிலையில் இருக்கிறது என சொல்ல முடியும். அதேநேரத்தில் உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்த வகையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் ஒரு கட்டமைப்புக்கு உள்ளான ஒரு உறுதியான சிவில் சமூகத்தை நாம் காணமுடியாது உள்ளது. அதற்குக் காரணம் விடயத்தைப் புலிகள் இப்பிரதேசங்களை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ் வைத்திருந்த காலத்தில் எந்த ஒரு சிவில் அமைப்பையும் தளிர்த்துவிட வளர்ச்சியடையவோ செயற்படவோ இடம் கொடுக்கவில்லை. இப்படியான ஒரு சமூகநிலையில் இந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் குறிப்பாக தமிழர்களது அபிவிருத்திகளை நிறைவேற்றக் கூடிய எந்தவொரு அரசியல் அமைப்பையும் நாம் காணமுடியாத ஒரு சமூகநிலையில் இருக்கின்றோம். சிவில் சமூக அமைப்பும் கிடையாது அரசியல் அமைப்பும் கிடையாது. இப்படியான இக்கட்டான ஒரு நிலையில் தான் நாம் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து மாற்றத்தை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

தன்னிலங்கையினுடைய நிலைமையைப் பிரதிபலிப்பதற்கு சிறந்த அம்சம் தான் நன்றே நடந்து முடிந்த தன்ன மாகாணசபைத் தேர்தல். இந்தத் தேர்தலில் சிங்களத் ததேசியம் மிகவும் உககிரமான முறையிலே வளர்ச்சியடந்திருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிங்களத் ததேசிய சக்திகள் மிகவும் பலம்வாய்ந்த முறையிலே செயற்படுகின்றன. இந்தத் தேர்தலின் போது மகிந்த ராஜபக்ச 68 வீதமான வாக்குகளை தன்னமாகாணத்திலே பெற்றிருக்கின்றார். அதேபோல் ஐக்கிய ததேசியக் கட்சி 25 வீதமான

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

வாக்களபைப் பெற்றிருக்கின்றன. 8 வீ தமான வாக்குகளை மக்கள் விடுதலை முன்னணி பெற்றிருக்கின்றது. ஆகவே ஆசனங்கள் என்ற வகையில் நாம் பார்க்கும்போது 38 ஆசனங்களை மகிந்த ராஜபக்சவின் ஐக்கிய முன்னணி பெற்றிருக்கின்றது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 14 ஆசனங்களையும், ஜேபி 3 ஆசனங்களையும் பெற்றிருக்கின்றன.

தனெமாகாணத் தீர்தலை ஏன் நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன் என்றால் இந்த மாகாணசபைத் தீர்தலின்போது அந்தத் தீர்தல் மடேகைளில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றியோ, தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைப் பற்றியோ, இடம்பெயர்ந்த முகாம்களில் 3 இலட்சம் தமிழ் மக்கள் எப்படி அவதியுறுகிறார்கள்; என்பது பற்றியோ எதுவித பிரச்சாரங்களோ உரையாடல்களோ இடம்பெறவில்லை என்பதைச் சுட்டவே. இதனை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அங்கு இடம்பெற்ற ஒரே கருத்து என்ன? விடுதலைப் புலிகளை மகிந்த ராஜபக்ச இராணுவ ரீதியில் தோற்கடித்துவிட்டார்... இனிமலே விடுதலைப் புலிகள் தலைதாக்காத வண்ணம் நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்... எமது நாடு ஒரு ஒற்றையாட்சி நாடு... அந்த நாட்டை ஒரு ஒருமனைப் பாட்டுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளோம் என்பதைதான் முக்கியமான கருத்துகளாக முன்வைக்கப்பட்டன. அதே நேரத்தில் ஐதகேட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் மீண்டும் விடுதலைப் புலிகள் தலைதாக்குவதற்கு இடமளிக்கப்பட்டதுவிடும் என்ற விவாதம்தான் முக்கியமாக முன்வைக்கப்பட்டது:

ஏன் இதனைக் கிறுகிறேன் என்றால் புரையோடிப்போயிருக்கின்ற ஒரு முக்கிய பிரச்சினையான தேசிய இனப் பிரச்சினை பற்றி தனெனிலங்களில் எதுவித கலந்துரையாடலோ விவாதமோ இடம்பெறவில்லை என்பதைக் காட்டவே. ஆகவே எதிர்காலத்தில் தமிழர்களக்கு எப்படி அவர்களது அபிலாசைகளைப் பார்த்திசெய்யக்கூடிய வகையில் அதிகாரப் பரவலாக கலைமறே கொள்வது, எப்படி அரசியலனைப் பின்படாக அதனை முன்னெடுத்துச் செல்வது, இதன்மீலம் தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு நாம் எவ்வாறு தீர்வு காண்பது என்பது பற்றி தனெமாகாணத் தீர்தலில் எதுவிதமான கருத்தாடல்களும் இடம்பெறவில்லை. அதசேமயத்தில் 1994ம் ஆண்டு சந்திரிகா கமாரதுங்க அவர்கள் முதலமைச்சராக மலேமாகாணத்தில் போட்டியிட்டபோதும் அதன்பின்னர் பிரதமராகவும் ஜனாதிபதியாகவும் போட்டியிட்டபோதும் தமிழர்களின் பிரச்சினை ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக கலந்துரையாடப்பட்டது. அதசேமயம் ரணில் விக்ரமசிங்க அடுத்துத்தாக பதவிக் கு வந்தபோதுகூட தமிழர்களக்கு சமஷ்டி முறையிலான ஒரு அனைப்புமுறை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. இப்பட்டியாக 1994 இல் இருந்த கலந்துரையாடல் எதுவுமே இந்த தனெமாகாணத் தீர்தலின்போது இடம்பெறவில்லை என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்துத்தாக இந்த அரசியல் கட்சிகளிடையே விவாதங்களின்போது முன்வைக்கப்பட்ட முக்கியமான ஒரு கருத்தை நாம் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியாக இருந்தாலும் மங்கள சமரவீரவின் கட்சியாக இருந்தாலும் இந்த தக் கட்சிகளில்லாம் கிறியது என்ன? எங்களுடைய நாட்டில் இராணுவம்

---

5 / 16

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

குறுகிய காலப் பிரச்சினை என நாம் அணுகுகிறபோது அதில் ஒன்று மனித உரிமைப் பிரச்சினை. உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும் மிக மோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் இலங்கையில் இடம்பெறுகிறது. அவற்றில் முக்கியமானது 3 இலட்சம் மக்கள் முகாம்களில் அடக்கப்பட்டிருக்கும் விடயம். அதை நலன்புரி முகாம் அல்லது அகதி முகாம் என்ற பெயரில் நாம் அழைக்க முடியாது. இடத்தை நங்கல் முகாம் என்கிறார்கள், ஆனால் அது ஒரு சிறைக்கட்டம் போன்றது. முட்கம்பி வலிகளால் சூற்றிவளகைக் கப்பட்டு இராணுவம் தொடர்ச்சியாக பாதுகாப்பு வழங்குகின்ற முகாமாக அது அமையத் திருக்கின்றது. முகாமிலுள்ள மக்கள் எந்தவகையிலும் சூதந் திரமாக வளியில் நடமாட முடியாத ஒரு இக்கட்டான நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே நாம் எதிர்நோக்குகின்ற பாரிய பிரச்சினையாக இந்த மனித உரிமைப் பிரச்சினை உள்ளது. குறுகியகால அடிப்படையில் தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினையாக இது இருக்கின்றது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதேநேரத்தில் போர் காரணமாக மிகவும் மோசமான முறையில் மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு அரசை மாதிரம் நாம் குற்றம் சூத்தவில்லை அரசும் சகல போராளிக் குழுக்களும் இந்த மனித உரிமை மீறல்களைச் செய்திருக்கின்றன. இந்த மனித உரிமை மீறல்கள் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன... சிங்கள மக்களுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன... முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் காயங்களை நாம் குணப்படுத்தாமல் ஒரு மீள் இணக்கத்தை எமது சமூகத்தில் உருவாக்குவது மிகமிகக் கடினமான காரியம் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நாங்கள் உடனடியாக செய்யவேண்டிய அடுத்த நடவடிக்கை என்னவென்றால் இராணுவ மயமாக்கலை எதிர்ப்பது அதாவது இல்லாமல் செய்வது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் முழுமையாக இராணுவ மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எல்லா இடங்களிலும் சோதனைச் சாவடிகள் -போர் முடிந்த பின்னும் - இருக்கின்றன. அதேநேரத்தில் இலங்கையின் ஆயுதப்படகளை 2 இலட்சமாக அதிகரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு இலட்சம் இராணுவத்தினர் என்ன செய்யப் போகின்றார்கள். வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்திலும் வன்னிப் பிரதேசத்திலும் அவர்கள் நிலைகொண்ட இராணுவமாக இருக்கப் போகின்றார்கள். சோதனைச் சாவடிகள் தொடர்ச்சியாக இருக்கப் போகின்றன. அப்படி இருந்தால் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் ஜனநாயகத்தையோ ஒரு அரசியல் தீர்வுக்கான சமூலையோ நாம் காணமுடியாது போய்விடும். எனவே இதற்கு எதிராகவும் நாம் செயற்பட வேண்டியிருக்கின்றது. அந்தப் பிரதேசத்தில் ஜனநாயகத்தையும் வரையறுக்கச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதன்படி கத்தான ஒரு மீள் இணக்கத்தை நாம் இலங்கையில் ஏற்படுத்த முடியும். தன்னிலங்களிலுள்ள ஜனநாயக உரிமைகளை வடக்கு கிழக்கு மக்களும் அனுபவிப்பதற்கான செயற்பாடுகளை நோக்கி நாம் முன்னேற முடியும்.

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

அடகுத் ததாக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமான பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பிப்படியாகத் தீர்க்க வணேடும் எனபதையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதன அவர்கள் தமது இணையத் தளங்களிலும் வளையிட்டுள்ளார்கள். அதன ஆங்கிலத்தில் வளையும "லங்கா ற்றுத்" இல் பார்க்கலாம். கொள்ளை ரீதியாக இந்த நிலைப்பாட்டை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றுமொரு அரசியல் கட்சியான மங்கள சமரவீரவின் கட்சியும் இதே நிலைப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனேரேம் தமிழ் முஸ்லிம் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்த தமது பிரகடனத்தில், எவ்வளவு துரிதமாக முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக இந்த மின்ன இலட்சம் மக்களும் விடுவிக்கப்பட வணேடும் எனபதனை வளையிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இடத்தைங்கல் முகாம்களில் தடுத்து வகைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் தொடர்பாக சர்வதேச அழைத்தங்கள் எப்படியிருக்கின்றன எனபதனை நாம் பார்க்க முடியும். இந்த வகையிலே நாமும் எம்மாலியன்ற அழைத்தங்களாகக் கொடுக்க வணேடும் எனபதுதான் எனது கருத்து. குறிப்பாக இந்தியா பல்வறே அழைத்தங்களான மறே கொண்டிருக்கின்றது. ஐநா சபை மறே கொண்டிருக்கின்றது. அதனேரேல் சர்வதேச மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் மறே கொண்டிருக்கின்றன. மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகத்தின் பிரதிநிதி ஒருவர் 30 நாட்களாக அங்கு தங்கியிருந்து தகவல்களை சேகரித்தள்ளார். அந்த மக்களோடும் கலந்துரையாடி மக்களின் சாட்சியங்களையும் அவர் பெற்றிருக்கின்றார். சர்வதேச மனித உரிமைகள் அமைப்பும் இந்தியாவில் இருந்துகொண்டு பல்வறே அழைத்தங்களாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

மழைக்காலம் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதற்குமுன் முழுமையாக அவர்களான மீள்குடியிறேறம் சய்ய முடியாவிட்டாலும் மழையால் பாதிக்கப்பட்ட கட்டிடம் முகாம்களில் இருப்பவர்களை உடனடியாக வறே முகாம்களாகக் காவுது இடமாற்றம் சய்ய வணேடும் எனபது முக்கியமானது. இந்தப் போரில் வெற்றிபெற்றபின் ஜனாதிபதி 180 நாட்களுக்குள் இந்த மக்களில் 80 வீதமானோர் விடுவிக்கப்படவார்கள் என்ற உறுதிமொழியை வழங்கியிருந்தார். அந்த உறுதிமொழி முடிவடைவதற்கு இன்னும் 45 நாட்கள்தான் இருக்கின்றன. உறுப்படியாக எதுவும் நடப்பெற்றதாக இல்லை. அகதிகள் மழையை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே நாம் இதுகுறித்தான அழைத்தங்களான எம்மாலியன்ற வழிகளில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மற்றைய பிரச்சினை மனித உரிமை மீறல்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. குறிப்பாக போரின்போது நடந்த மனித உரிமை மீறல்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை பற்றி முடிவாக வரவது அவ்வளவு இலகுவல்ல. இந்தப் போரின்போது ஏற்பட்ட மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி ஒரு சூதந்திரமான விசாரணைக் குழுவை அமைப்பதாக ஜனாதிபதி அவர்களும் ஐநா சபையின் செயலாளர் நாயகமும் கட்டடாக ஒரு உடன்படிக்கையில் கைச்சாந்திட்டார்கள். ஆனால் இந்த உடன்படிக்கை அமுல்படுத்தப்படும் அறிகுறி இன்றுவரை தென்படவில்லை எனபதனை நாம் புரிந்துகொள்ள வணேடும்.

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

தென்னிலங்கையில் மொரட்டுவப் பிரதேசத்தில் அண்மையில் இரண்டு இளைஞர்கள் பொலிசாரால் சுடப்பட்டார்கள். அவ்வாறாகக் கொலையுண்டவர்களின் குடும்பத்துக்கு 5 இலட்ச ரூபாய் தம் ஜனாதிபதி நட்பு வுங்கினார். சிங்களவர்களுக்கு இது உண்டென்றால் தமிழர்களுக்கும் இதே நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும். போரினப் போது இராணுவத்தினால் பலர் கொல்லப்பட்டார்கள். கொலையுண்டவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களின் உறவினர்களுக்கு தகுந்த முறையில் நட்பு வுங்கப்பட வேண்டும். 1989,90 களில் சுமார் 60 ஆயிரம் சிங்கள இளைஞர்களும் யுவதிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள். 1994 இலே இதே விசாரிப்பதற்கான ஆணைக்குழுவை நியமிக்கப்பட்டன. இந்த ஆணைக்குழுக்களின் விசாரணைக்குப் பின்பு அந்தந்தக் குடும்பங்களுக்கு நட்பு வுங்கப்பட்டது. ஒருவரின் மரணத்துக்கு நிதிமீலம் நட்பு வுங்கி ஈடுசெய்ய முடியும் என நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் குற்றத்தடை அந்த நட்பு வுங்குவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதன்கடாகத்தான் இந்த மீள் இணக்கத்தின் மீது ஒரு நம்பிக்கையை உண்டாக்க முடியும். ஆகவே இந்த வகையிலும் நாம் செயற்பட வேண்டியிருக்கிறது. இது எம்மத்தியில் உள்ள ஒரு பாரிய சவாலாகும்:

1989,90 களில் கிளர்ச்சியின்போது இளைஞர்களும் யுவதிகளும் இதே இராணுவத்தால் தான் கொல்லப்பட்டார்கள். இன்றைய ஜனாதிபதி அன்று ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர். அவரும் மங்கள சமரவீரமற்றும் வாசுதேவநாணயக்கார போன்றவர்களும் ஜனீ வாவுக்கு வந்து ஐநாவில் இந்த விடயங்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். படையினருக்கு எதிரான கருத்துகளைத் தெரிவித்தார்கள். தொடர்ச்சியாக 1990 இலிருந்து 1993 வரை இதுபற்றிய ஒரு பரந்து விரிந்த கலந்துரையாடல்கள் தென்னிலங்கையில் நடப்பெற்றன. இதன் காரணமாக 3 ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டது. கொலையுண்ட இளைஞர் யுவதிகளின் பெற்றோர்களுக்கு அல்லது உறவினர்களுக்கு நட்பு வுங்கப்பட்டது.

ஆனால் இன்றைய சமூகத்தைப் பார்க்கின்றபோது இவ்வாறாகக் கொலைசெய்யப்பட்ட தமிழ் இளைஞர்கள் யுவதிகளும் கான இந்த நட்பு பற்றி எதுவிதமான காரணங்களையும் விவாதங்களையும் நாம் காணமுடியாதுள்ளது. எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் இதுதொடர்பான சரியான ஒரு அரசியல் நிலைப்பாட்டை எடுக்கவில்லை. சர்வதேச சமூகம் சிறிசில சந்தர்ப்பங்களில் இதுபற்றிப் பேசினாலும் அழுத்தங்களைக் கொடுத்தாலும் உள்நாட்டில் இந்த விவகாரத்தில் ஒரு மக்கள் செயற்பாடு அல்லது ஒரு அலை எள்ளளவும் காணப்படவில்லை. உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், ஒரு பிரச்சினை மீது உள்நாட்டில் சமூகம் திரண்டு எழுந்தால்தான் சர்வதேச சமூகமும் அதுபற்றிக் கவனிக்கும். அதாவது உள்நாட்டில் ஒரு பிரச்சினை முக்கியப்படுத்தப்படாமல் விட்டுவிட்டால் சர்வதேச சமூகமும் அதைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிடும். எனவே இதுவிவகாரமாகவும் உள்நாட்டில் ஒரு பாரிய அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய கருத்தாடல்களை உருவாக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம்.

---

10 / 16

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

புதுவி இல்லாமல் போய்விடும் என அரசு சொல்லிவந்தது. வறற்றிலைச் சின்னத்தின் கீழ் போட்டியிட அவர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். அதனால்தான் தரேதலின்பின் அவர் கஹுகையில் இதன்தான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்கவில்லை என்றார். வறறு தரேவுகள் இல்லாத நிலையில் தான் இந்த நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டனே எனக் கஹினார். தமிழ்மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் தமிழ்க் கட்சிகள் அமைப்புகள் சூதந் திரமாக இயங்குவதற்கான ஜனநாயகம் இருக்க வேண்டும். அந்தக் கட்சிகளின் கொள்கைகள் சரியா பிழையா என்பதை நீர்மானிக்க வேண்டியவர்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள மக்கள் தானையொழிய பெரும்பான்மையின அரசியல்வாதிகள் அல்ல என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஜனநாயகமயப்படுத்தல் நிகழும் பட்சத்தில் தரேதல்கள் இடம்பெறுகின்றபோது இலங்கையின் ஏனைய அரசியல் கட்சிகளும் சிவில் சமூகமும் இந்தத் தரேதலானது நீதியானதும் சூதந் திரமானதுமான தரேதலாகவும் அதபேல வளிப்பதைத் தன்மை கொண்ட தரேதலாகவும் அமையவேண்டும் என்பதற்கான அழுத்தங்களைக் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் தசேயரீதியிலும் சர்வதசேரீதியிலும் அந்த அழுத்தங்களைக் கொடுப்பார்கள். அதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

1971ம் ஆண்டு கிளர்ச்சி உங்கள்குத் தரெயும். இந்தக் கிளர்ச்சியில் நானும் தலமைமட்டத்தில் இருந்த ஒருவன். இதன்போது 20 ஆயிரம் இளைஞர் யுவதிகள் கதைசெய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் 18 ஆயிரம் இளைஞர்கள் ஒரு ஆண்டுக்குள் விடுவிக் கப்பட்டார்கள். 2000 கிளர்ச்சியாளர்க்கு எதிராகத் தான் வழக்கு தொடரப்பட்டது. இவ் வழக்கு தொடரப்பட்டபோது இப்போதிருக்கின்ற பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் அன்று இருக்கவில்லை. எனவே கூற்றவியல் நீதி ஆணைக்கூழ் என்ற விசடே ஆணைக்கூழ் ஒன்று உருவாக் கப்பட்டது. இந்த ஆணைக்கூழ் முன்னிலையில் இந்த 2000 பரோக்கு எதிரான கூற்றப் பத்திரிகைகள் சமர்ப்பிக் கப்ட்டு விசாரிக் கப்பட்டார்கள். எனக்கு 15 ஆண்டுகள் சிறதைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. விஜயவீரவூக்கு 20 ஆண்டுகள் விதிக் கப்பட்டது.

1977 இல் ஜேஆர் ஜயேவர்த்தன புதுவிக் கு வந்தார். அவர் கூற்றவியல் ஆணைக்கூழுவை வாபஸ் பெற்றார். அதனால் சிறையிடப்பட்ட நானும் விஜயவீரவூம் ஏனைய தோழர்களும் விடுவிக் கப்ட்டோம். அந்த நாட்களில் எமது அரசாங்கம் எமது நாட்டில் அரசியல் கதைகள் இல்லா என்றதான் சொன்னார்கள். ஆனால் மக்கள் மத்தியில் அரசியல் கதைகளை விடுவிப்பதற்கான இயக்கம் என ஒரு இயக்கம் உருவாக் கப்பட்டது. ஏனெனில் தன்னிலங்கையில் வாழ்ந்த பெரும்பான்மை இளைஞர் யுவதிகள் இந்த கிளர்ச்சியிலே பங்குபற்றியிருந்தார்கள். அந்த இயக்கத்தின் அழுத்தத்தால்தான் அரசாங்கமும் தனது நிலையில் சில மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. சர்வதசே சமூகமும் தலையிட்டது.

அதபேல 1989 இல் இடம்பெற்ற கிளர்ச்சியின்போது அந்தக் கிளர்ச்சிக் கு

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

தலமைதைதாங்கிய முக்கிய தலைவர்கள் எல்லோரும் கொல்லப்பட்டார்கள். ஜேவிபி தலைவர் ரோகண விஜயவீரவரம் இராணுவத்தினரால் கொல்லப்பட்டார். அதனேரேத்தில் இன்றைய பாராளுமன்றத்தில் உள்ள ஜேவிபி உறுப்பினர்கள் அன்று பல கொலைகளுக்கு பொறுப்பானவர்கள். கொலைகளைச் செய்வதற்கு திட்டங்கள்தீட்டியவர்கள். அப்படியிருந்தும் கட்ட அவர்கள் விடுவிக் கப்பட்டார்கள். 1989 இல் விசேட சட்டம் எதுவும் கொண்டுவரப்படவில்லை. இந்த நிலைமைகளை நாம் எடுத்துப் பார்க்கின்றபோது வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள இளைஞர் யுவதிகள் அரசுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியைச் செய்திருக்கிறார்கள் 1971 இல் நாமும் அரசுக்கு எதிரான ஒரு கிளர்ச்சியைத் தான் செய்தோம்.

எனவே தடுப்புக் காவலில் உள்ள போராளிகள் புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட வேண்டும். தலமைகைக்கு எதிராக வழக்குத் தொடரப்படலாம். ஆனால் சாதாரணமாக இந்த இயக்கத்தில் இணைந்தவர்களை விடாதலைச் செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த நடவடிக்கைக்கு சமீபத்தில் ஒரு கருத்தாடல் இடம்பெற வேண்டும். ஆனால் துரதிஸ்டவசமாக சிங்களப் பகுதியிலோ அல்லது தமிழ் பகுதிலோ அல்லது சர்வதேச ரீதியாகவோ இதுசம்பந்தமான எதுவித கருத்துகளையோ கலந்துரையாடல்களையோ நாம் காண முடியவில்லை.

உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டிய விடயத்தில் முக்கியமான அம்சமாக இருக்கும் மீள்குடியிற்றத்த நாம் ஏற்படுத்துகிறபோது தமிழ் மக்கள் கௌரவமாக நடத்தப்பட வேண்டும். மற்றைய விடயங்களைப் பொறுத்தவரையில் சாதகமான நிலைமை இப்போதகைக்கு இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் நின்கைகிறேன் குற்றத்தபட்சம் அரசியலை ஜனநாயகப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளிலாவது நாம் செயற்பட வேண்டியுள்ளது. மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராகவும் செயற்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த விடயத்தில் இலங்கைக்கு உள்ளும் வெளியிலும் சில சக்திகள் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதில் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பொறுப்பிருக்கின்றது. அதற்கான ஒரு தளத்தை நாம் ஏற்படுத்தி செயற்பட வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த விடயத்தில் பல நடவடிக்கைகளை ஆக்கப்பர்வமாகச் செய்யவேண்டியிருக்கின்ற அதனேரேத்தில் நீண்டகாலத்திட்டம் என்கிறபோது அதிகாரப்பகிர்வு விடயத்தை நாம் சட்டரீதியாக உருவாக்க வேண்டும் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது. அதனேரேத்தில் ஒரு நீதியான நியாயமான தரேதலை நடத்தவேண்டும். தமிழ் மக்கள் தமது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்து தம்மைத் தாமே ஆட்சிசெய்யக்கூடிய உள்ளகக் கட்டுமானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கான கருத்தாடல்களோ விவாதங்களோ இன்னும் தன்னிலங்களில் உருவாகவில்லை. ஆனாலும் சிற்சில இடங்களில் ஒருசில சக்திகள் கலந்துரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் சொல்லமுடியும்.

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

மகிந்த ராஜபக்சவின் உத்தியோகபூர்வமான நிலைப்பாடு என்பது தமிழ் மக்களுக்கென்று விசேடமான பிரச்சினைகள் எதுவும் இல்லை என்பதே. அவர் ஐநா சபையில் உரையாற்றும் போதும் சொன்னார், "சிங்கள மக்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சினையான தமிழ் மக்களுக்கும்; இருக்கிறது. இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு தசேய இனப் பிரச்சினை என்ற ஒன்று இல்லை. அவர்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சினைகளில் ஒன்று மொழிப் பிரச்சினை. மொழிப் பிரச்சினையை நாம் தீர்த்திருக்கின்றோம். அவர்களுக்கான வீதிகளையும் வீடுகளையும் கட்டிவிட்டால் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடும்". இதுதான் அவரது நிலைப்பாடு.

கடந்த 30 ஆண்டுகாலமாக இடதுசாரிகளாக இருக்கலாம் அல்லது சமீக அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கலாம் அவர்கள் எல்லோராமே "தமிழ் மக்களுக்கு பிரச்சினை இருக்கிறது. அதற்கு நாம் முகங்கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு தீர்வுகாண வேண்டும்" என்பதைப் பற்றித்தான் விவாதித்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல 1977 இல் ஐக்கிய தசேயக் கட்சி தனது தரேதல் விஞ்ஞாபனத்திலே தமிழ் மக்களுக்கு இருக்கும் நான்கு முக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். நிலம், மொழி, தொழில் வாய்ப்பு, பாதுகாப்பு என நான்கு விடயங்களில் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதன் பின்பு பதவியுற்ற ஏனைய பெரும்பான்மைச் சமீகத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் எல்லோராலும் இது ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருந்தது.

ஆனால் இன்று நாம் எதிர்நோக்கும் சிக்கலான நிலைமை என்னவென்றால் இன்றைய அரசின் உத்தியோகபூர்வமான நிலைப்பாடு என்ற வகையில் "தமிழர்களுக்கென்று ஒரு விசேடமான பிரச்சினை இல்லை... அதனால் அவர்களுக்கென்று விசேடமான தீர்வு என்ற எதுவுமில்லை" என்பதே. இதுமீண்டும் 30 வருடங்கள் பின்னோக்கிச் செல்வதாக இருக்கிறது. இதன்மீலம் கடந்த 30 வருடகாலமாக சிவில் சமீகத்துள் கலந்துரையாடப்பட்ட அல்லது முன்னெடுக்கப்பட்ட தமிழர்களின் பிரச்சினை அநாதரவாக கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. சிவில் சமீகத்துள்; முன்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்த அரசியல் நிலை இப்போது முற்றாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அதிகாரப் பகிர்வு பற்றி பசேுவதில் நாம் மிகவும் சிக்கலான நிலையைத்தான் எதிர்நோக்கியிருக்கின்றோம்.

"இலங்கை என்பது சிங்கள பௌத்தர்களுக்கு உரிய நாடு. அதைக் காப்பாற்றுவதற்குத்தான் நான் போராடுகின்றேன்... இந்த நாட்டில் சிறுபான்மை இனங்கள் வாழலாம். ஆனால் அவர்கள் தவேயற்ற கோரிக்கைகளை முன்வைக்கக்கூடாது" என்று இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சகோ அண்மையில் சொல்லியிருந்தார். அரசு இந்தக் கூற்று சம்பந்தமாக அவர் தவறிழைக்கிறார் என்ற விடயத்தை சொல்லிவகைக்கவில்லை. அதை அவர் வாபஸ் பெறும்படி கேட்கவாழ்ந்தால், சில நாட்களுக்கு முன் ஐதசேயக் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார், ஜனாதிபதி தரேதலில் ராஜபக்சவாக்கு எதிராக எதிர்க்கட்சியினர் எல்லோரும் சேர்ந்து சரத் பொன்சகோவை போட்டியிட வகைக்க வேண்டும் என்றார். சரத் பொன்சகோ எதிர்க்கட்சியினர் பன் போது ஜனாதிபதி வேட்பாளராக நிறுத்தப் படுவது பற்றி பெரியளவில்

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

கருத்தாடல்கள் நிகழ்கின்றன. இலங்கையின் அரசியல் போக்கை இது காட்டுகிறது.

கடந்த ஆண்டுகளில் இலங்கையின் இன்னொரு போக்கையும் நாம் கண்டுகொள்ளலாம். பிள்ளையான அவர்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக செயற்பட்டவர். அவர் முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற சிங்களக் குடியிறுங்களை அவரால் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. அதுபற்றி அவர் வாய்திறந்து பதேயபோது அதற்கெதிரான அழித்தவர்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. அவருடைய பல போராளிகள் கொல்லப்பட்டார்கள் நிலையில் அவர் சூதந்திரமான மனிதனாக நடமாட முடியாது. இன்றைய நிலையில் ஒருவித வீட்டுக்காவல் நிலையில் அவர் அகப்பட்டிருக்கிறார் என்றதான் சொல்லவண்டும்.

ஒரு மாகாணத்தின் முதலமைச்சர் தனது மாகாணசபை அதிகாரத்தில் காணி அதிகாரங்களை அல்லது பொலிஸ் அதிகாரங்களாகக் கடைகிறபோது அல்லது கட்டிய அதிகாரங்கள் பற்றிப் பசுகிறபோது அவரது கார்ல் நசுகப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்கு எதிர் நிலையில் உள்ள கருணா அவர்கள் போற்றிப் புகழப்பட்டிருக்கிறார். அதேபோல ஆனந்த சங்கரி அவர்களையும் டக்ளஸ் அவர்களையும் எடுத்துப் பார்க்கின்றபோது ஆனந்த சங்கரியை விடவும் டக்ளஸ் போற்றப்பட்டிருக்கிறார். இப்படியாக தமிழ்த் தலைவர்களை பகடகை காய்களாக பாவிப்பதைத் தான் இலங்கையின் ஆட்சியாளர்களிடம் நாம் காண்கிறோம். சர்வதேச சமீகத்துக்கு இந்த ஆட்சியாளர்கள் என்ன சொல்ல விளக்கிறார்கள்? "எங்கள் அரசில் தமிழ் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள்... தமிழ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லி சாக் குப்போக்குக் காட்ட முற்பட்டிருக்கிறார்களே ஒழிய நேர்மையான விதத்தில் அதிகாரப் பகிர்வை இலங்கையில் அமுல்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான ஆர்வத்தையும் அவர்கள் காட்டவில்லை.

பரோசிரியர் திஸ்ஸவிதாரண அவர்களை தலைவராகக் கொண்ட சர்வகட்சி மாநாட்டினது உத்தியோகபரவமான இறுதி அறிக்கையை எடுப்போம். அவர் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளார், "எமது இறுதி அறிக்கையை உத்தியோகபரவமாக ஜனாதிபதி செயலகத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டோம்" என்று. ஆனால் ஜனாதிபதி செயலகம் சொல்கிறது, "எங்களுக்கு அப்படி ஒரு அறிக்கை கிடக்கவில்லை" என்று. எனவே இதுசம்பந்தமான கலந்துரையாடல் இல்லாமல் போய்விட்டது. 200 தடவைகளுக்கு மலே சர்வகட்சி மாநாடு கட்டியிருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்களாகக் கொண்டிருந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று எதுவிதமான பயனோ கருத்தாடலோ அங்கு இடம் பெறவில்லை. திஸ்ஸவிதாரணவின் இறுதி அறிக்கையின்படி 13வது அரசியல் யாப்புக்கான திருத்தத்தில் மாகாணசபைகள் தொடர்பான சட்டவாக் கம் 3 நிரல்கள் இருக்கின்றன. ஒருங்கிய நிரல், மட்டிய நிரல், பாராளுமன்றம் மட்டும் சட்டம் இயற்றக் கட்டிய நிரல் என 3 நிரல்கள் இருக்கின்றன. ஒருங்கிய நிரலை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது சபையை அதாவது சனேற சபையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற பரிந்துரைகள் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைய நிலையில் இவை நல்ல பரிந்துரைகள். அதிகாரப் பரவலாக்கத்துக்கான நல்ல ஆரம்பமாக

Written by

Sunday, 18 October 2009 13:04 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 12:00

இது அமையும். ஆனால் அதைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கோ விவாதிப்பதற்கோ எதுவிதமான சூதந் திரமும் இல்லாத நிலை அல்லது ஒரு உறையிலை உருவாக் கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜனாதிபதி அவர்கள் இந்தியாவைக் குறித்து கருத்துக் கூறினார், "13வது திருத்தத்துக்கு அப்பால் நாம் செல்வோம்" என்று. ஆனால் ஜனாதிபதியின் இன்றைய நிலைப்பாட்டைப் பார்த்துக் கின்றபோது அவர் இந்தியாவைக் கையாள் சீனாவையும் ஈரானையும் லிபியாவையும் கட்டுதலாக அரவணதத்துக்கொள்ள முற்படுகிறார். அதனால் இந்தியா தனது அழைத்ததை எந்தளவில் கொடுக்க முடியும் என்பது களே வியாகிறது. இந்தத் தந்திரோபாயத்தையே ஜனாதிபதி கையாண்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்.

அரசை நாம் எடுத்துப் பார்க்கின்றபோது 13வது அரசியல் யாப்புக்கான திருத்தத்தை அமுல்படுத்துவதற்கு எதிராகத்தான் ஜனதா விமுக்திப் பரமண அல்லது ஜாதிக் கலை உறுமய, மகாஜன எக்சத் பரமண போன்ற அமைப்புகள் தொடர்ந்து செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அரசு அல்லது ஆட்சியிலுள்ள கட்சிகள் இந்த 13வது திருத்தத்தை அமுல்படுத்துவதற்கான எந்தக் கருத்தாடலையும் மறைக்கொள்ளவில்லை. அல்லது அதற்கான முயற்சிகளை மறைக்கொள்ளவில்லை. மாறாக அதை தட்டிக் கழிக்கின்றன அல்லது எதிர்க்கின்றன. ஆகவே இப்படியான சமூக நிலையில் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் சரியான அரசியல் கலாச்சாரத்தையே நாம் காணமுடியாது. அதிகாரப் பரவலாகக் கல் சம்பந்தமாக கடந்த 20 ஆண்டு கால வரலாற்றையே நாம் எடுத்துப் பார்க்கும் போது இன்னுமின்னும் பல பாடசாலைகள் வதைத்தியசாலைகள் என்பன தசீயப் பாடசாலைகளாகவும் தசீய வதைத்தியசாலைகளாகவும் உருமாற்றப்படுகின்ற நிலையைத்தான் நாம் காண்கின்றோம். மத்தியில் அமைச்சரவை பரிதாப விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரம் மையத்திலேயே குவிக்கப்படுவதை இவ்வகாட்டுகின்றன. ஆகவே மகாண்சபைகளாகக் காண இந்த அதிகாரப் பரவலாகக் கல் கலாச்சாரம் கடந்த 20 ஆண்டுகளிலும் அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை நாம் கருமுடியும். இந்தக் கலாச்சாரம் உடனடியாக மாறும் என நான் நின்கைக்கவில்லை. இதற்கு காலம் பிபிக்கும் என்றே சொல்லமுடியும்.

மலசீயாவில் மலாயர்கள் அரசியல் அதிகாரங்களையே தமது கையில் வதைத்துக்கொண்டுள்ளார்கள். அங்கு சீனர்களும் ஏனைய இனத்தவர்களும் வாழலாம், அரசியல் அதிகாரமின்றி. அதாவது மலசீயாவில் மலாயர்கள்குத்தான் பிரதான இடம் இருக்கிறது. இதேபோலத்தான் இலங்கையிலும் சிங்களப் பௌத்தர்கள் அதிகாரத்தில்; இருப்பார்கள்;... ஏனைய சிறுபான்மையினங்கள் வாழலாம்... ஆனால் அரசியல் அதிகாரங்கள் இருக்காது என்ற நிலையை நோக்கி செல்வதாகவே படுகிறது. இவ்வாறான நிலை உருவாகுமானால் அதிகாரப் பரவலாகக் கல் நிகழ்வதற்கு அல்லது தமிழர்கள்குத்தன்னாட்சி அதிகாரம் கிடப்பதற்கு நீண்டதூரம் பயணிக்கவேண்டியிருக்கும்.

16 / 16